

Curierul Misionar

«Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune». Rom. 10. 15.

Anul I.

București.

No. 3.

Raport

asupra celei de a douăsprezecea
adunare anuală a câmpului și a doua
a Conferinței Române.

Faptul, că în 1914 și 1915, din cauza fazelor războiului european, câmpul nostru nu a putut ține adunările sale anuale, a făcut ca conferința de anul acesta să fie în deosebi primită cu multă bucurie și însuflețire. De mult nu avusesem ocazia, să ne întâlnim atât de mulți și din toate părțile țării, spre a mulțumi lui Dumnezeu pentru progresele lucrării Sale în țară la noi, și a ne consfătuți asupra lucrării în viitor. Deși în toți anii aceștia am avut de luptat cu împotriviri disperate din partea dușmanilor lui Hristos și ai Evangheliei Sale, totuși lucrarea Domnului la noi a triumfat asupra tuturor pedicilor și a realizat progrese minunate. Tocmai aceasta ar trebui să dea de gândit chiar dușmanilor Evangheliei, ca având în vedere sfatul lui Gamaliel, să se întoarcă de la uneltirile lor rele, spre a nu fi aflați ca împotrivorii lui Dumnezeu și prigonitori ai lui Hristos. Căci într'adevăr, dacă lucrarea de evanghelizare întreprinsă de Adventiștii-de-Ziua-Saptepe nu ar fi de la Dumnezeu, atunci mișcarea aceasta ar fi fost înăbușită chiar numai prin a sută parte din toată teribila urgie deslănțuită împotriva ei în România, unde clerul nu s'a dat înapoi de la nici unul din mijloacele de prigonire cele mai reprobabile. În privința aceasta a fost ca și cum preoții,—în loc de o emulație spre tot ce e bun, curat și nobil — s'ar fi luat la întrecere, ca, prin prigonirea barbară a Adventiștilor, să se compromită și mai mult și să se facă cu atât mai odioși. Cât de puternic trebuie să fie spiritul a-

cesta rău în biserica de Stat din România, se poate vedea și de acolo, că nici unul din puținele elemente bune dintre preoții ortodocși nu a îndrăznit să protesteze pe față contra felului sălbatec și nedemn, cu care sunt combătuți și prigonii adventiștii. A vorbi despre predicarea Evangheliei în România, fără a aminti despre prigonirile, la cari este expusă; e un ce de domeniul imposibilității. Evanghelia în România este datorită suferințelor, este primită cu suferințe și trăită în suferințe. Nu există țară, în care Evanghelia să fie atât de prigonită ca în România.

Dar Hristos, care a venit pentru cei bolnavi și care știe, ce trebuie făcând acesteia, a pus aici bazele unei lucrări, ale cărei progrese și largi perspective am avut ocazia a le constata și la această adunare anuală. Conferința a avut loc în zilele dela 14/27 — 17/30 Aprilie 1916 în sala Comunității București-Ocolu. Președintele Conferinței, P. R. Paulini, a deschis seria ședințelor cu imnul intonat de toți cei prezenți «Lucrarea, Doamne, este a Ta» și apoi rugăciune. Reprezentate au fost toate cele 15 Comunități primite în anii trecuți, cât și următoarele noui Comunități organizate anii aceștia și primite acum și anume: 1) Putineiu cu 22 membri, reprezentată prin 3 delegați; 2) Râncezi cu 71 membri, 8 delegați; 3) Focșani cu 19 membri, 3 delegați. În total sunt deci 18 Comunități organizate, reprezentate prin 92 delegați.

Raportul Președintelui Conferinței după un istoric asupra începuturilor vestirei soliei din urmă în România, a adus vădite dovezi despre binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lucrării Sale misionare în anii aceștia.

Numărul membrilor. La finele anului 1913 au fost în România 442 membri, în 1914 primiți prin botez 165,

prin vot 4, prin recomandatie din alte campuri 6, total 175; in acelaș an perduți, prin moarte 5, prin excludere 17, prin mutare in alte campuri 12, total 34 — câștig net 141, drept care anul 1914 s'a încheiat cu 583 membrii. In 1915 primiți prin botez 174, prin vot 7, prin recomandatie din alte campuri 4, total 185; se scad pierderi, prin moarte 1, prin excludere 16, prin mutare in alte campuri 3, total 20—câștig net 165,—la finele anului 1915 membrii 748. In realitate 752. Diferența de 4 e de atribuit greșelilor de raportare. Sporul net față de 1914 este deci de 169 membrii. In anii 1914 și 1915 au fost activi 9 lucratori.

Finante. In anul 1914 zecime: Lei 20.036,48, in 1915 zecime: Lei 40.507,88. In anul 1914 daruri benevole: Lei 7390,50; in anul 1915 daruri: Lei 9351,56. In anul 1914 cassa de ajutor la 1 Ianuarie 1914 sold din nou Lei 429,84, intrări dela casele de ajutor ale Comunităților: Lei 193,08, total Lei 622,92; ieșiri in 1914: Lei 91,05, la 31 Decembrie 1914 rest in cassă: Lei 531,87. In 1915 la 1 Ianuarie sold din nou: Lei 531,87, intrări dela casele de ajutor ale Comunităților: Lei 204,92, total Lei 736,79; ieșiri in 1915: Lei 52,80, rest in cassă la 31 Decembrie 1915: Lei 683,99.

Repartiția cheltuelilor în 1914: din Lei 29.036,48

10% către Diviziunea Europeană a A. Z. S. Pentru câmpurile misionare ce nu se pot întreține singure: Bucovina, Galiția, Turcia, Africa, etc.	Lei	2.903,65	
5% către Conferința Generală a A. Z. S. pentru fondul Cassei de ajutor a predicatorilor invalizi, sau a orfanilor lor	»	1.451,82	Lei 4.355,47
Rest din zecimea Câmpului	»		» 24.681,01
Intrați ca daruri primite de Misiune și din venitul tratamentului acordat de surorile de caritate pentru lucrarea misiunii	»		» 1.909,00
Total	»		» 26.590,10
Leafa a 9 lucratori și predicatori.	Lei	15.307,08	
Cheltueli de călătorie în interesul lucrării misionare	»	1.396,45	
Cheltueli de publicații	»	844,00	
Cheltueli diverse, alocații de chirii pentru săli, mutări de lucratori, corespundențe, material de birou	»	2.180,27	Lei 19.727,80
Excedent la 31 Decembrie 1914	»		» 6.862,30

Repartiția cheltuelilor în 1915: din Lei 40.507,88

10% către Diviziunea Europeană pentru Câmpurile misionare ce nu se pot întreține, etc.	Lei	4.050,79	
5% către Conferința Generală a A. Z. S. pentru fondul Cassei de ajutor a predicatorilor invalizi, sau a orfanilor lor	»	2.025,40	Lei 6.076,16
Rest din zecimea Câmpului	»		» 34.431,69
Intrați ca daruri prin pred. sau din venitul pentru tratamentele acordate de surorile de caritate	»		» 996,80
Rămas total în Cassa Câmpului			Lei 35.428,49

	Report.	Lei	35.428,49
Leafa a 10 lucrători și predicatori și cheltueli diverse	»	18.509,57	
Cheltueli de călătorii în interesul lucrării misionare	»	1.819,00	
Chirii de săli, cheltueli de publicări	»	1.840,00	
Alte cheltueli, pentru mutări, diferența de curs, corespondență, etc.	»	2.156,61	Lei 24.325,18
			» 11.103,31
	Venituri		» 537,67
Excedent pe anul 1915			» 11.640,98
Pentru sporirea capitalului Conferinței Române vărsați			» 1.000,00
Vărsați fondului general al Uniunii Dunărene a A. Z. S.		Lei	10.640,98

În 4 ședințe s'au discutat toate chestiunile de administrare și organizare, așa cum au fost propuse de următoarele comitete:

1. *Comitet de hotărâri*: Stefan Demetrescu, Andrei Seefried, Ioan Mantu, Ioan Rinea, Const. Constantinescu, G. Cismașiu, Stefan Ivăncică.

2. *Comitet de numiri*: Al. Crăciunescu, Ilie Stroescu, Franz Blaha.

3. *Comitet de acreditări*: Gh. Dănilă, Al. Darie, Stelian Negoită.

Comitetele de hotărâri a propus următoarele, cari au fost votate în unanimitate:

1. Față cu binecuvântarea lui Dumnezeu în aceste timpuri grele, când alte țări au suferit de pustiirile răzbelului, — când atâția au căzut pe câmpul de luptă chiar dintre frații noștri, — când în alte țări lucrarea Evangheliei a fost împiedicată dela progrese mari: — ne simțim îndatorați de a mulțumi în deosebi Părintelui ceresc, că a păstrat pace în țara noastră, că pe noi toți ne-a ținut în viață și sănătoși și că ne-a dat și bucuria, de a constată împreună marile progrese, cu cari El a binecuvântat lucrarea Sa din România.

În acelaș timp ne simțim determinați la o mai deplină devotare față de Domnul și față de lucrarea Lui.

2. Pentrucă lucrarea mereu în creștere are nevoie din ce în ce mai mulți lucrători, recomandăm comunităților noastre, să dea o deosebită atenție tinerilor din mijlocul lor, spre a căuta pe aceia dintre dânsii, cari — după o temeinică cerșetare și instruire în școala noastră misionară — să poată fi trimiși în lucrarea Domnului.

3. Având în vedere seriozitatea timpului, care cere dela noi o lucrare misionară cât mai grabnică, — ținem să recomandăm, ca în toate comunitățile cât mai mulți frați și surori bine întemeiați în credință să fie îndemnați, a se dedica lucrării de răspândirea scrierilor noastre, fie prin colportaj ca profesiune, fie printr-o mai activă lucrare pe seama cercurilor misionare.

4. Pentrucă, în cece privește darurile de bună voe, nu am ajuns încă cifra de 50 bani ce ne-am propus-o în conferințele anterioare ca mijlocie de fiecare membru pe săptămână, — spre a fi și aci la înălțimea binecuvântării lui Dumnezeu, propunem facerea unei colecte de daruri de bună voe chiar la această conferință.

5. Întru educarea copiilor și tineretului nostru în general și spre a le asigură îndrumarea în căile mântuirii, recomandăm stăruitor conducătorilor comunităților și tuturor membrilor părinți de familie, să procedeze fără întârziere la ținerea și mai regulată a orelor de rugăciune și citirea Bibliei în familie, și la înțocmirea de cercuri ale tinerimei și clase de copii.

6. Noi, Conferința Română a Adv. de Z. a Șaptea, împărtășim punctul de vedere biblic, că serviciul militar și chemarea sub arme este o cerință de Stat curat cetățenească, la care stăpânirea pusă de Dumnezeu este îndreptățită potrivit cuvântului din 1 Petru 2. 13. 14 și Romani 13. 4. 5.

Tot poziția aceasta a luat-o și Comitetul Conferinței Generale, exprimându-se în ședința din Noembrie

1915, că în privința aceasta diferitele țări ale pământului au dela sine însele toată libertatea, de a se conforma și mai departe hotărârilor legale respective, ca și până aci.

Necesitatea dezvoltării acestor propuneri înainte de votare a dat loc la discuții și expuneri foarte interesante.

La hotărârea No. 2 s'a amintit, că Domnul va folosi urmările războiului actual, spre a înlesni predicarea Evangheliei între milioanele de Mahomedani. Asemenea cerințe vor face necesar, ca poate chiar din mijlocul nostru cu timpul să se trimită în lucrarea misionară din țări străine persoane devotate Domnului. Aceștia trebuie însă căutați și încurajați de către bătrânii, comitetele și membrii comunităților noastre.

Lucrarea de colportaj este cea mai bună școală de pregătire a tineretului pentru lucrarea misionară în general. Trebuie să aveți în vedere în deosebi pe ceice se disting în lucrarea Domnului în cercul misionar, în cercul tinerimei, etc.

La hotărârea No. 4 s'a admis, că față cu întinderea lucrării— nu numai în Bucovina, Banat, dar și în Orient— Turcia de Europa, Anatolia, Egipt, Armenia, Mesopotamia și Palestina—membrii Conferinței Române sunt chemați să contribuie cu darurile și prisosul lor la îndestularea cerințelor lucrării. Colecta făcută în urma votării acestei propuneri a dat ca rezultat suma de lei 991,60 în numerar și lei 989,50 subscriși, total lei 1981,10 (69 cotizatori în bar, 75 subscrișitori, total 144), exprimându-și dorința, ca această colectă să se continue și mai apoi în comunități.

La hotărârea No. 5 se amintește, că hoțul nu sparge în casa cu lumină. De aceea familia să țină aprinsă lumina cuvântului lui Dumnezeu prin regulate ore de rugăciune și citirea Bibliei cu toți membrii familiei dimineața, chiar peste zi—unde e posibil. — și seara. Abraam a fost ales de Dumnezeu, tocmai pentru că el învăța pe copiii săi în căile Domnului. Educația religioasă începe în familie: după familie, comunitatea trebuie să ofere copiilor o societate mai mare cu o influență tot atât de bună și atrăgătoare ca și familia. De aci necesitatea Cercurilor Tinerimei,

cari să ocupe în Comunitate tineretul nostru. De asemenea trebuie clase speciale, care să introducă pe copii în studinul cuvântului lui Dumnezeu.

La dezvoltarea propunerii No. 6 se expun următoarele principii: Pe cum am recunoscut în totdeauna, este dovada ascultării noastre de Dumnezeu să ne facem datoria către Stat. De la Dumnezeu învățăm, să nu fim pentru război, să nu căutăm lupta; Dar tot de la Dumnezeu învățăm să nu fugim de luptă, să nu cedăm răului și nedreptății din frica de luptă. Războiul este o urmare a păcatului. Războiul a început întâi în cer și s'a continuat pe pământ. Poporul Israel a avut războaiele sale, în cari eră condus chiar de Dumnezeu. Ori cât ar vorbi idealistii, războiul este o realitate fatală inevitabilă față cu stările de azi, atâta, cât vor mai fi păcate și păcătoși. Avem datorii către Stat; de ele trebuie să ne achitam conștiincios. Avem datorii către Dumnezeu: în îndeplinirea lor trebuie să stăm neclintiți și nefăcând nici o concesie. Este o poruncă a Domnului, de a da Statului, ce este al Statului. Unii au crezut și ne spun chiar și nouă, că după Evanghelie ar fi păcat să faci serviciul militar sau să mergi sub arme. Dumnezeu însuși a instituit însă stăpânirea. Rom. 13. Dumnezeu nu vrea, să nu existe stăpânire. Asta n'ar fi bine nici pentru noi. Trebuie deci să stăruim în îndeplinirea tuturor celor ce contribuie la menținerea stăpânirii. Așa cum primim drepturile garantate nouă de stăpânire, să primim și îndatoririle impuse nouă de dânsa. Între aceste îndatoriri este și aceea a serviciului militar, pentru că în viața de Stat stăpânirile găsesc uneori necesară întreprinderea de războaie. Războiul e într'adevăr regretabil, dar este totuși o cerință socială, cât va mai fi lumea aceasta. Odată înțelegi asupra chestiunii în principiu, s'a mai pus încă de mult întrebarea: ce facem cu serbarea Sabatului în război? Legal și drept înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor este să ne bucurăm de libertățile și drepturile acordate de legi, dintre cari libertatea cultului în întâia linie. În timp de pace în țări civilizate și constituționale serbarea Sabatului în armată n'ar trebui să mai formeze nici

o dificultate, căci și constituția și legile militare sunt categorice în a acorda cu libertatea cultului și libertatea sărbătorilor confesiunii respective. Teza contrară e susținută numai de oameni fanatici pătimiși și cu vederi înguste. În timp de război însă totul deci și ceea ce se numește drept, dreptate și libertate este în funcție de inamie. În campania din 1812 un Colonel francez trimite lui Napoleon o petiție, cerând 3 zile permisiie. Napoleon pune rezoluția: «Colonelul va adresa petiția sa Țarului Rusiei. Dacă Țarul aprobă, aprob și eu». Am avut cazuri, unde frații din Germania întrebau: «Ce să facem în război?» Li s'a răspuns: «Rămâneți credincioși lui Dumnezeu, dar faceți, ce face toată lumea!» Cum s'a întâmplat? Acolo, unde soldații puteau primi libertatea de a se repanza și serba Dumineca, acolo ai noștri se duceau la superiori și ziceau: «Vă rugăm, să ne dați Sabatul liber!» Superiorii răspundeau singuri: «Aveți tot dreptul, și vi se va da! Când împrejurările permit, ca 2980 de soldați din Regimentul nostru să-și țină sărbătoarea lor, ele vor permite cu atât mai mult ca 20 din camarazii adventiști ai acestui Regiment să-și țină sărbătoarea lor». Și așa s'a făcut, că frații noștri au serbat în Germania și Austro-Ungaria Sabatul recunoscut în mod oficial în cursul răzbelului, acolo unde s'a putut. Dar acolo, unde nimeni nu se putea gândi la sărbătoare, acolo ar fi fost încăpățănare din partea fraților, să ceară libertatea de a serba Sabatul. O așa libertate nici nu putea fi acordată de proprii superiori, ci — pe cum auzirăm mai sus — cererea pentru acordarea ei trebuia adresată inamicului. Un lucru trebuie bine ținut minte: «Omul cu adevărată temere de Dumnezeu, obține totul și dela Dumnezeu și dela oameni; cel încăpățănat, însă nu va putea obține nimic nici dela Dumnezeu, cu atât mai puțin dela oameni».

Ținerea poruncilor este o afacere de conștiință, care nu poate fi prescrisă și regulată prin hotăriri omești formulate mai dinnainte. De aceea noi vorbirăm în principiu. Prin aceasta nu putem lega conștiința cuiva în vre-un fel oarecare. Ră-

mâne deci ca, potrivit celor spuse în principiu mai sus, fiecare sub conducerea lui Dumnezeu să se conforme împrejurărilor.

Comitetul de numiri a propus pentru anul 1916 următoarele nume votate în unanimitate:

Președinte: P. R. Paulini.

Secretar: Stefan Demetrescu.

Comitet: P. R. Paulini, Stefan Demetrescu, Gh. Dănilă, Al. Darie, A. Seefried, Stelian Negoită, Eliazar Albulescu.

Casier: Augusta Wakeham-Beiss.

Comitetul de acreditări a prezentat următorul raport:

Predicatori întăriți prin binecuvântare:

P. R. Paulini, Stefan Demetrescu, Ioan Mantu.

Predicator ajutor: Ioan Rinea.

Lucrători biblici: Ioan Stănescu, P. Turturică, E. Seefried.

Lucrător biblic și Colportor: Ioan Rădulescu.

Colportori: Al. Halus, N. Păduraru, I. Caracaș.

Sabatul de la 16/29 Aprilie a reunit în sala din str. Ocolului pe toți membrii noștri aflători în București. Școala Sabatului s'a ținut cu 43 clase, din cari 4 germane, 2 ungare și 1 bulgară, cu un total de 407 persoane. Colecta a fost de 179,00 lei. Predica care a urmat după școala Sabatului și ora de experiențe de după amiază au fost aducătoare de multă binecuvântare. Duminecă 17/20 Aprilie a avut loc în orele de la 3-5 postmeridian producția aranjată de Cercul Tinerimei cu recitări și bucăți muzicale executate de cor sau la piano și vioară, toate cu scop edificator moralo-religios. Conferința de anul acesta a fost și va rămâne tuturor participanților spre durabilă binecuvântare. Ea a reîmprospătat de la Dumnezeu zelul tuturor și a consolidat unitatea credinței și unitatea de spirit între toți membrii noștri din diferitele părți ale țării. Dar totul și toate spre lauda lui Dumnezeu, care ne-a chemat la acest har!

Secretar, *Stefan Demetrescu*

Indrumări spre o mai mare activitate misionară

La Conferința generală din anul 1913 s'a formulat și următoarea hotărâre :

«Recomandăm tuturor comunităților noastre din toată lumea, ca să ia parte activă la răspândirea întregii solii îngerești în generațiunea aceasta. Pentru ca toți să poată fi pregătiți pentru această dumnezească lucrare, propunem, ca în toate comunitățile noastre să se țină regulat cel puțin câte două adunări misionare pe fiecare lună, în fiecare al doilea Sabat, după terminarea Școlii Sabatului, înainte de prânz».

Pentru aducerea la îndeplinire a acestei lucrări atât de importante, recomandăm următoarele :

1. Comunitatea să aibă grijă a găsi un bun diriginte pentru Cercul Misionar; dacă nu se poate găsi un frate, se poate alege și o soră, dară să fie o persoană, care să aibă dragoste și mult simț pentru lucrarea misionară. Datoria dirigintelui este, de a avea grijă, ca programele, așa cum apar în «Curierul Misionar» să se îndeplinească întocmai. Programul este astfel alcătuit, încât nu singur numai dirigintele să fie ocupat cu executarea lui, ci să se ofere ocazia și altor membri destoinici spre a-și desvoltă aptitudinile lor. Cei ce participă la executarea programului trebuie să studieze mai dinainte prelegerea, ce i-a fost rânduită ;

2. Dirigintele e dator să observe, ca toți membrii să ia parte activă în adunările misionare :

a) la răspândirea broșurilor, cari se vor împărți conform programului ;

b) la scrierea de scrisori misionare ;

c) la istorisirea experiențelor făcute.

Dirigintele e dator să observe, ca adunarea Cercului misionar să nu treacă peste o oră sau cel mult 5 sferturi de oră.

Suntem convinși, că, dacă ne vom ține exact de programul bisăptămănal, vom ajunge la aceeași regularitate și ordine în activitatea misionară, cum o avem în Școala Sabatului, lucru dorit de mult de noi.

Când cineva este îndrumat la o activă lucrare misionară, el va lucra bine și sigur : când lucrează cu drag, va avea și experiențe de comunicat, și va simți și dorul de a răspândi broșurile, cari vestesc solia. Orice rezultat bun depinde de îndrumările date și de felul cum au fost urmate.

Nu e de ajuns să zici, că fiecare membru trebuie să lucreze, dar fiecare trebuie să cunoască felul și modul unei lucrări misionare inteligente.

Dea Domnul, ca fiecare membru, conducător al comunității, fiecare misionar sau predicator, să poată contribui la aducerea la îndeplinire a acestui plan binecuvântat în lucrarea noastră misionară.

Comitetul Conferinței

Program pentru ora misinoară

18 Iunie
1 Iulie 1916.

Scopul cercului misionar

1. Deschiderea cu cântarea 114, primele patru strofe; rugăciune;
2. Lectura biblică: Scopul cercului misionar;
3. Trei lucruri necesare spre a deșteptă interes în cercul misionar;
4. Lucrarea misionară în cercul vecinilor noștri ;
5. Lucrarea misionară săvârșită după un plan hotărît ;
6. Un apel către toți membrii comunității;
7. Istorisirea experiențelor din lucrarea misionară ;
8. Cetirea scrisorilor misionare ;
9. Distribuirea literaturii și strângerea rapoartelor misionare ;
10. Încheere cu cântarea 114, ultimele două strofe.

II

Studii asupra Bibliei

Scopul cercului misionar

Intrebare: Pentru ce cercul misionar trebuie ținut regulat ?

1. Pentru ca toți membrii comu-

nităței să devie curajoși în lucrarea misionară. 2 Cor. 1, 11; Mat. 9, 38; Is. 6, 8.

2. Pentru o silință în de comun spre a găsi modul cel mai corect de a lucra. 2 Tim. 2, 15.

3. A ne încuraja și îmbărbăta în lucrarea misionară. Fapt. 14, 27; 21, 19-20; Ebr. 10, 24-25.

4. A face cunoștință cu teritoriul misiunii noastre universale și cu necesitățile lui. Pentru că numai atunci putem avea interes după ceva când îl cunoaștem, și tot numai atunci putem da și un sprijin oarecare.

5. Fiecare membru al comunității trebuie să fie activ în lucrarea misionară. Marc. 13, 34.

Notă: Fiecare membru face ceva pentru lucrarea Domnului, dacă se gândește serios. Numai o comunitate activă în lucrare, poate fi o comunitate vie.

III.

Trei lucruri principale pentru re-deșteptarea interesului în cercul misionar:

1. Un președinte serios și cu curaj, care să fie condus de marele Maestru Hristos. Dacă președintele va fi călăuzit de Hristos, atunci toți membrii vor participa în lucrarea misionară. Președintele va fi împuternicit de Domnul cu răbdare, cu înțelepciune, cu punctualitate și cu zel de supraveghiere. De președintele cercului misionar depinde zelul în lucrare.

2. Un program: acesta cel puțin cu o săptămână mai înainte trebuie studiat. Materia programului nu trebuie predată numai de președintele cercului misionar, ci și de alți membrii dostoieniei ai comunității.

3. Toți membrii comunității trebuie să ia parte în lucrarea misionară. Fiecare membru ar trebui să participe la această lucrare solemnă, ca să fie spre binecuvântarea cercului misionar. Dacă cineva participă la această lucrare, atunci va fi și capabil de a istorisi ceva din cele experimentate. O experiență frumoasă redesteaptă interes și iubire în cercul misionar. În cercul misionar se pot ceti și scrieri misionare alese. Dacă toți membrii vor participa în lucrare fără

șovăire, atunci lucrarea va avea un succes bogat.

IV

Lucrarea noastră misionară în cercul vecinilor

Domnul așteaptă de la toți, cari cunosc adevărul prezent, ca ei să participe la vestirea soliei. Toți nu pot merge în depărtare, spre a vesti solia, dar toți pot vesti solia în cercul vecinilor.

Această lucrare se poate executa în diferite moduri, dar cel mai cu succes este de a duce însuși o viață adevărat creștinească.

Iubiți frați și surori în Domnul, ce ați făcut voi până acum pentru Domnul? Sărguiți-vă ca să fiți pentru contemporanii voștri o binecuvântare. Te-ai silit oare vreodată să mărturisești despre speranța, care te face fericit?

E ceva de mirat, că acolo, unde zeci și sute ar putea lucra, lucrează numai doi sau trei. Pentru ce suntem așa moi, reci și nebăgători de seamă: trebuie să știm, că suntem fiii lui Dumnezeu. Trebuie să mai știm, că suntem de mult încurajați în opera Domnului; dar se observă că unii dintre noi mai dormitează în acest timp solemn și foarte prețios.

Domnul Hristos ne-a dat exemplul. El era gata a face bine. Prin târguri, pe colinele munților, în templu, pe străzi, pe mare, în ateliere și prin toate părțile și în tot timpul propovăduind o solie îmbucurătoare și vindecând orice boală. Vieța Lui era o vieță de lepădare de sine. Nu este permis să ostenim în lucrarea Domnului, ci să suportăm greutatea ei. Trebuie să aducem fără osteneală la îndeplinire lucrarea, pe care Atotputernicul ne-a încredințat-o. Noi participăm la o operă solemnă. Dacă noi punem lumina noastră sub obroc, atunci mulți dintre contemporanii noștri se vor pierde.

Dacă în loc de a fi activi în lucrare, ne-am dușmăni ca cei din lume, atunci și satana ar găsi de lucru în Cercul nostru, îndemnându-ne să ne criticăm și să ne stricăm liniștea unii altora.

Domnul are ceva de făcut pentru

fiecare dintre noi. El a dăruit și celui mai simplu dintre noi câte un talant; și, dacă cineva este credincios în puțin, Domnul îl va răsplăti cu mult. Nu trebuie să neglijăm lucrarea din casă în casă, precum obișnuiau Apostolii pe vremuri. Să vestim adevărul în cuvinte simple cu iubire din inimă, și să ne rugăm pentru sufletele cu cari lucrăm. Atunci Domnul ne va binecuvânta cu prisosință.

Să lucrăm fără încetare, cu perseverență, cu iubire, cu argumentație și să nu ne grăbim niciodată a exprima cuvinte neplăcute.

Răspândiți tractate și reviste înșoțindu-le cu rugăciuni și atunci nu vom înceta să recoltăm la timp.

E. G. W.

V

Lucrarea misionară săvârșită după un plan hotărît

Nu de mult într'o Conferință generală s'au luat de frați următoarele măsuri: «Recomandăm tuturor Comunităților noastre depe întreg pământul, cari au scopul de a vesti tripla solie în toată lumea, la toate popoarele și semințiile: Știm foarte bine, că mulți sunt cari iau parte la propovăduirea acestei solii, dar sunt unii cari nu participă de loc, unii participă numai din când în când, dar după aceea iar încep să dormiteze. Acestora le spunem: Fraților, vă dați voi seama de timpul în care vă aflați? Știți voi, că lucrarea în curînd se va termina? A sosit timpul secerișului și cine n'a luat parte la el, nu va putea lua parte nici la gloria Domnului. Ca să putem participa la lucrarea Domnului, trebuie să păzim lozincă «Servind cu bunăvoință ca Domnului și nu oamenilor». Efes. 6, 7; Colos. 3, 23.

Prin spiritul profetic ne spune Domnul următoarele: «Iubiți frați, să nu vă inchipuiți, că toată sarcina lucrării Domnului e lăsată numai asupra predicatorilor. Domnul a dat fiecăruia ceva de făcut. Orișicare, care chiamă numele Domnului, e dator să participe în lucrare. Lucrarea cea mai principală este de a

salva suflete. De unde ar trebui să începem lucrarea aceasta? Direct din cercul vecinilor sau al familiei noastre. Fiecare, care a primit adevărul, să spună: «Aicea sunt Doamne, trimete-mă pe mine». Hotărâți-vă a face în fiecare săptămână ceva pentru Domnul.

VI

Un apel către frați

A participa la vestirea soliei din urmă, este o lucrare solemnă. Ar fi bine dacă ne-am ocupa puțin cu situația lucrării noastre. Noi avem către 3000 de soli în toată lumea și 128,566 membrii. Dacă lucrarea timpului din urmă s'ar bizui numai pe activitatea predicatorilor, ca numai ei s'o vestească la 1.500.000 suflete, ar fi greu. Asupra fiecărui Adventist ar cădea 11700 suflete. Așa că toți membrii noștri trebuie să pue mîna în lucrare și atunci desigur vom putea spera că în curînd pământul va fi avertizat. Dacă este ca toți să punem mîna la lucru, atunci trebuie să lucrăm în modul următor: În fiecare săptămână fiecare membru trebuie să avertizeze 25 de suflete, atunci în curînd vor putea auzi toți solia timpului din urmă.

Prin Spiritul profetic ne spune Domnul următoarele: Iubiți frați și surori, participați la lucrarea Domnului. El vă dă cele necesare spre aducerea la îndeplinire. Căutați a deveni cunoscuți cu semenii voștri. Predicatorii singuri nu sunt în stare a termina lucrarea. Nu-i destul a fi numai prelegeri frumoase, cu talent; sufletele trebuiesc vizitate acasă. Trebuie să ne înprietenim cu sufletele, și numai atunci îi vom putea dobândi pentru Domnul, ca să-i conducem de la un punct al adămurii la altul. Nu trebuie să uităm, că marele Maestru și ingerii Lui sînt conlucrători cu noi. «Cei ce au semănat în lacrimi secera-vor în bucurie».

E. G. W.

Programul orei misionare

dela 2/15 Iulie 1916

I. Deschiderea cu cântarea No. 61. *Rugăciunea și citirea raportului*

II. Lectură biblică : *Datoria popo- rului lui Dumnezeu în timpul din urmă.*

1. Ce apel făcū Domnul către Isaia ?
Isa. 58, 1.

2. Prin ce lucru se distingeă atunci
cu rivnă poporul lui Dumnezeu ? Isa.
58, 2.

3. Ce voiă dîmpotrivă Domnul să
facă cu poporul Său ? Isa. 58, 6—11.

4. Se referă aceasta numai la ne-
voile trupești ale omenirii ?

Mat. 4, 4 ; Amos. 8, 11, 12 ; Apoc.
3, 17, 18.

5. Ce greșeală mare săvârșesc mulți
creștini ? Mat. 7, 21.

III. Prelegerea : *Cum putem face o lucrare misionară personală reușită ?*

Mântuitorul nostru a venit în lume,
ca să caute și să mîntuească ce este
pierdut. El veniă în ajutorul tutu-
ror și aveă cuvinte de mîngăiere
pentru toți aceia, cari căutau ajutor.
Acest Mîntuitor ne spune : «După
cum Tatăl m'a trimis pe mine în
lume, tot așa și eu vă trimet pe voi».
Fiii Celui Preainalt vorbesc, după
cum vorbiă Mîntuitorul, și lucrează,
după cum lucră El, căci ei calcă pe
urmele Lui. Mat. 25, 35—40.

Spiritul profetic ne spune : «Dom-
nul așteaptă dela fiecare, care iubește
acest adevăr, să facă o lucrare per-
sonală pentru căștigarea sufletelor».
Domnul a pus asupra fiecărnua lu-
crarea sa personală. Mat. 25, 14—30.
Oricine poate luă parte la răspân-
direa frumosei noastre literaturi.
Domnul va ajută, ca sămînța sămă-
nată să răsară și să rodească. Nici o
lucrare nu se poate face atât de ușor
ca tocmai răspîndirea literaturii, care
conține adevărul prețios pentru tim-
pul din urmă.

Afară de vînzarea sau dăruirea
tractatelor și a revistelor noastre,
mai există și un alt mijloc, prin care
putem pune sufletele în poziția de a
auzi solia din urmă ; adică prin îm-
prumutarea acestor scrieri la vecini
și la prieteni. Aceia, cari locuesc în
orașe mai mari, să-și împartă orașul

asă fel spre a putea împărți la cât de
mulți literatura noastră.

Îubiți frați, să facem voioși această
lucrare. Domnul ne întrebă și pe
noi astăzi, după cum întrebă pe tim-
pul lui Isaia : «Pe cine să trimet».
Și noi să răspundem «Iacă-mă,
Doamne, trimete-mă pe mine !»

IV. Împărțirea literaturii și ra-
poartelor.

V. Citirea scrisorilor misionare și
strîngerea rapoartelor.

VI. Incheierea cu cântarea No. 71
și cu rugăciune.

Programul adunării misionare

dela 16/29 Iulie 1916.

I. Deschiderea cu cântarea No. 32.
Rugăciunea și citirea raportului asu-
pra adunării trecute.

II. Lectura biblică : *Insemnătatea
lecturilor biblice în lucrarea noastră
misionară.*

1. Ce efect are cuvîntul lui Dum-
nezeu asupra omului ? Ebr. 4, 12.

2. Ce face cuvîntul lui Dumnezeu ?
Isa. 55, 11.

3. Cum numește Ieremia cuvîntul
lui Dumnezeu ? Ier. 23, 29.

4. Isus ținu o lectură biblică, cu ucen-
icii, cari se întorceau spre Emaus :
Luca 24, 13—24.

5. Cu ce succes se sfîrși lectura
biblică pe care o ținu Filip eunu-
cului din Etiopia ? Fapt. 8, 26—39.

6. Ce sfat bun dete Pavel lui Ti-
moteiu în lucrarea sa misionară ?

2 Tim. 4, 1—2. (și mai important
pentru timpul nostru 2 Tim. 3, 4.)

7. Ținta noastră a tuturor în lu-
crarea noastră misionară. 2 Tim. 2, 15.
8. Răsplata finală. Dan. 12, 3.

III. *Lecturi biblice cu cei ce se in-
teresează.* Biblia este acea carte, care
cuprinde în sine tot ceace este ne-
cesar pentru a asigură omului fericire
și viața veșnică. Biblia ne
procură lămuriri asupra tuturor greu-
tăților și chestiunilor importante din
viața noastră. Ea revarsă lumină
asupra tuturor chestiunilor, cari ne-ar
rămâne ascunse pentru todeauna. Cu-
prinsul ei dăruiește putere celor obo-
șiți, mîngăiere celor desnădăjduiți,

îmbărbătare celor fricoși și timizi, ajutor celor singuratici, hrană pentru suflet celor infomețați. Ori în ce situație s'ar găsi omul, cuvântul lui Dumnezeu îi procură ajutorul necesar. Acest fapt ar trebui să servească spre îmbărbătare ori și cărui lucrător în serviciul Domnului. Dacă am recunoscut importanța și marea valoare a cuvântului lui Dumnezeu din propria noastră experiență, vom fi în stare a arăta această mare importanță a Bibliei și altora:

Dela căderea primilor oameni în păcat satana s'a străduit neîncetat a întoarce privirile oamenilor dela importanța descoperirilor lui Dumnezeu, spre a-i îndreptă spre lucrurile trecătoare ale acestei lumi pierdute. El nu dorește, ca omul să cunoască caracterul lui Dumnezeu și al lui Isus Hristos. El ar vrea ca omul să nu se ocupe mai de aproape de importantele chestiuni ale împărăției lui Dumnezeu și ale vieții veșnice. Noi, ca urmași ai Domnului, ar trebui să lucrăm din răspuțeri, spre a zădărnici aceste planuri ale vrăjmașului.

Când veniți în contact cu vecinii, cu prietenii sau cu rudele, nu uitați că le sunteți datornici în cele spirituale. Să ne sârguim a-i câștiga pentru cuvântul lui Dumnezeu. Să profităm de ocaziile bine venite, spre a aduce în conversațiile noastre vorba despre cuvântul lui Dumnezeu, și vom vedea cu timpul, că această lucrare nu este tocmai grea. Vom face constatarea, că nu ne va fi greu a intra în familiile lor, spre a ține din când în când lecturi biblice asupra adevărului prezent. Nu putem lucra toți ca misionari și predicatori dar nu e mai puțin adevărat, că toți putem ajuta într'un fel sau în altul în lucrarea misionară.

Ținerea de lecturi biblice prin familie este o inspirație Dumnezească, căci multe suflete au fost salvate dela pierzare pe calea aceasta. Chiar un predicator al Evangheliei, oricât ar fi de cult și de versat în darul vorbirii și al convingerei, va putea vorbi numai atunci de succese binecuvântate dacă ține din casă în casă lecturi biblice asupra adevărurilor eterne. Vorbind despre activitatea sa, marele

Apostol zice: «Cum n'am micșorat nimic din cele de folos ca să nu vă vestesc vouă și să vă învăț în fața tuturor și prin case». Fapt. 20, 20. Din această mărturisire reese că Apostolul Pavel ținea lecturi biblice din casă în casă. Subiectele, pe cari le trată în aceste lecturi biblice: «cele, de folos». În aceste cuvinte se cuprind firește toate adevărurile fundamentale ale soliei de har din timpul din urmă. Colos. 1, 8. Această lucrare misionară personală va procura rezultatele cele mai bune.

Pregătirea acestor lecturi biblice din partea celui ce urmează să le ție este indispensabilă și de cea mai mare importanță. Dar și o lucrare pregătitoare în vederea ținerei acestor lecturi trebuie făcută în sufletul acelora, către cari vorbim. Lucrarea pregătitoare e felurită. Prin răspândirea scrierilor noastre putem deștepta interesul în sufletele doritoare, apoi vom putea mai ușor câștiga inimile lor pentru cuvântul lui Dumnezeu. Odată făcută această lucrare, să nu uităm a fi cu multă băgare de seamă la prezentarea adevărurilor din Evanghelie. Întâi trebuie date mâncări ușoare, apoi rând pe rând mâncări mai puternice, așa cum sunt gătite în multe din cărțile noastre. (Vezi lefiunile biblice cu privire la diferitele puncte asupra adevărului prezent, etc). Evitați luptele de cuvinte și certurile nefolositoare. Răspundeți numai cu adevărurile Sfinței Scripturi și nu căutați a da dintr'o dată tot ce știți dintr'însa, nici nu vă abateți dela subiectul pe care îl tratați, amestecând întrebări și răspunsuri, cari nu și au locul. Observați deci a rămâne totdeauna în miezul chestiunii, pe care o tratați. Celui credincios și sincer Dumnezeu îi va dărui multă înțelepciune.

IV. Citirea scrisorilor misionare.

V. Istorisirea experiențelor misionare.

VI. Distribuirea literaturii și stringerea rapoartelor.

VII. Incheierea cu cântare și rugăciunea.

Programul orei misionare

dela 30 Iulie / 1916.
12 August

I. Deschiderea cu câteva strofe din cântarea 780 și cu rugăciune. Citirea raportului ședinței trecute.

II. Modul cum procedă Mântuitorul în câștigarea sufletelor

1. Cum a procedat Isus întru câștigarea celor dintâi doi ucenici? Ioan 1. 35-39.

2. Cum fû influențat Andrei de felul cum procedă Isus la aducerea sa la mântuire? Ioan 1. 40-42.

3. Cum procedă Mântuitorul la aducerea lui Iacob și Ioan la adevăr? Mat. 4. 21-22.

4. Cum a fost Filip chemat a urmă Mântuitorului? Ioan 1. 44.

5. Ce făcû Filip după aceea? Ioan 1. 46.

6. Cine impuneă lui Matei de a urmă Mântuitorului? Mat. 9. 9.

7. Cum se adresă Mântuitorul către aceia, pe cari îi câștigase prin procedeul lucrării Sale pentru adevăr? Mat. 4. 19.

8. Cum operă Mântuitorul la salvarea sufletului lui Zacheu? Luca 19. 1-10.

9. Ce învățătură practică am putea lua noi din felul cum lucră Mântuitorul întru câștigarea sufletelor pentru adevăr? Răspuns: Felul cum lucră Isus întru câștigarea sufletelor eră un fel de lucrare din inimă și plină de sinceră plăcere, prin care multe suflete se alipiau de adevăr.

III. Felul lucrării noastre personale întru câștigarea sufletelor

Lucrarea personală întru salvarea sufletelor, este cea mai grea din câte Dumnezeu a încredințat omului. Chiar și Mântuitorul arată că acest fel de lucrare este mai prețios decât toate celelalte feluri de lucrări. De aceea Mântuitorul în timpul său liber se preocupă de câte un suflet pentru a-l aduce la adevăr. Găsim pe Isus la puțul lui Iacob, vorbind cu femeia samariteană, după aceea putem observa discuția lui cu Nicodem și cu tânărul bogat; când îl întrebau pe Mântuitorul, vedem că El nu i-a respins. Așa exemple am mai putea

aminti destule din Evanghelie, din care reese lămurit că Isus lucră personal și individual cu sufletele și cu mult succes. Lucrarea individuală este cea mai grea, dar și cea mai încoronată de binecuvântare. Orișicare păstor de suflete și lucrător în serviciul Evangheliei trebuie să știe a prețui lucrarea individuală și directă cu sufletele întru mântuirea lor. Cu cât ascultă mai mari mulțimi de oameni predicile, cu atât este mai greu a-i influența pentru primirea adevărului. Un renumit predicator al Evangheliei spunea următoarele: «Cu cât trăesc mai mult, cu atât experiența mea crește. Astfel se pot spune cu siguranță, că predica, la care asistă numai o persoană, este cea mai cu succes».

Cu mult mai târziu un alt predicator al Evangheliei eră tot de aceeaș părere. Când eră vorba a se trimete vre-un misionar evanghelic în China, spre a vesti Evanghelia, un vestit misionar obișnuia să spună: Trimețeti o persoană, care nu e renumită în predicare, dar să aibă amabilitatea și darul de a lucră individual cu sufletele. Numai în țări depărtate, unde se găsesc stațiuni misionare, lucrarea individuală este recomandabilă și plină de binecuvântare, ci și în civilizata noastră țărișoară. Predicatorul Moody spunea, că lui îi este cu mult mai plăcută lucrarea personală cu sufletele, mai plăcută chiar decât când ar vedeă un public numeros ascultând predica sa. Ideea asta ar trebui infiltrată în fiecare misionar evanghelic.

În timpul secerișului nopții se leagă unul câte unul și după aceea se string la un loc, așa deodată nu se poate seceră tot câmpul. Mulți din predicatorii și misionarii Evangheliei se urcă pe amvon spre a predică, și îndată după terminare își iau pălăria și o șterg repede, fără a se preocupă individual cu sufletele. Așa lucrare niciodată nu va aveă succes, ci va fi lipsită de binecuvântare divină. Nu numai predicatorii trebuie să prețuiască lucrarea individuală cu sufletele, ci și fiecare membru activ al Comunității. Această lucrare este cea mai încoronată cu succes pe terenul evanghelizării.

Domnul să ne fie întru ajutor, ca

aceste toate nu numai să le știm, ci să le și practicăm.

IV. *Cea mai grea, dar și cea mai prețioasă lucrare.*

Nu este ușor a aduce pe cineva la adevăr. Aceasta este cea mai grea parte a lucrării, la care ne chiamă Domnul. Oricare, care a lucrat vreodată în via Domnului, e deplin convins de aceasta. Ori și care predicator al Evangheliei dacă ar fi întrebat, ar putea răspunde, că mai ușor este de a ține o predică, decât a vorbi cuiva despre starea sa sufletească în mod individual.

Dacă această lucrare pare grea predicatorilor, cari înșiși au experiență, cu cât mai mult membrilor, cari au mai puțină idee și mai puține experiențe în acest fel de lucrare. Dar dacă Domnul ne-a incredințat o așa prețioasă lucrare, tot El ne va da la timp potrivit și puterea și destoinicia, de a o îndeplini. Cu cât facem probă mai mult, cu atât ne deprindem și progresăm în experiență. Atunci lucrarea ne va fi tot mai ușoară, și, când vedem și fructele lucrării noastre, bucuria ne este tot mai mare. Dr. Trambull vorbește despre un amic al său evanghelist, care își făcuse un obicei, de a se preocupă numai cu mântuirea sufletelor printr'o lucrare personală. Lui nu-i venia greu a vorbi cuiva despre adevăr, fie acela oricine ar fi, și în orice loc ar fi fost. Când se întâlnea cu cineva nu putea procedă altfel decât numai așa: îndată îl întreba cum stă el cu viața spirituală. Dintr'o carte, pe care a scris-o la etatea de 70 ani, intitulată «lucrarea individuală», cetim următoarele: «In aproape o jumătate de secol am vorbit cu prietenii mei despre adevăr, acesta era în deosebi subiectul conversațiilor mele. Din propriile mele experiențe pot afirma, că în lucrarea individuală cu sufletele e nevoie de multă știință, pe care Domnul ne-a făgăduit-o, dacă rămânem într'o intimă legătură cu El. Fiecare caz în viață își are propriile sale particularități. Satan caută tot posibilul, de a ne împedecă dela această lucrare atât de însemnată.

Până acum părerile noastre erau că nu-i cuviincios a intra cu cineva

în discuții intime. Satan s'a silit să mă convingă de multe ori, cum că acum n'ar fi timp potrivit de a discuta cu cineva despre acest punct delicat al adevărului. Dar din experiența de mai târziu am putut vedea, că atunci ar fi fost momentul cel mai potrivit despre acel punct delicat al adevărului. De aci rezultă, că toți, cari au fost ocupați în lucrarea individuală cu sufletele, au putut constata, că acest fel de lucrare este cel mai greu. Cine vrea să fie părtași în această lucrare prețioasă personală cu sufletele, trebuie să se împotrivească șoptirilor lui Satan. Atunci el va putea observă, că toată lupta provocată contra noastră, este zadarnică. Dorința diavolului este de a șopti în urechia omului: «vezi, ferește-te, acum nu este potrivit, nu este timpul nemerit, de a vorbi despre cutare sau cutare punct al adevărului».

Iubiți frați, să rugăm pe Domnul, ca să ne deschidă inimile și ușile înaintea noastră, ca să știm cum să procedăm în lucrarea personală pentru mântuirea sufletelor, la cari Domnul ne trimete.

Scopul lucrărilor noastre

Scopul lucrării noastre în anul 1915 este, ca fiecare membru activ să aducă până la sfârșitul anului cel puțin un suflet la adevăr. Mai sus am amintit ceva despre Dr. Trambull, care dela începutul vieții sale de adevărat creștin, și-a propus ca, ori când îi va ajuta Dumnezeu să se întâlnească cu cineva, să-i istorisească ceva despre lipsurile vieții spirituale și, în caz de nevoie, să fie gata pregătit a-l putea ajuta și îndestulă cu cele necesare.

O astfel de deciziune atât de serioasă și curajoasă, are nevoie de energie și supraveghere, ca fiecare moment să fie în acest scop întrebuințat. Dacă și noi dorim să avem succes în lucrarea Domnului, trebuie să reinvieze și în noi o astfel de deciziune. Altfel nu vom putea avea succes în lucrare. În acest an să ne dăm toată silința de a procedă în felul arătat: atunci Domnul ne va da binecuvântarea sa făgăduită.

VI. *Cetirea scrisorilor misionare.*

VII. Experiențe din timpul lucrării.

VIII. Impărțirea literaturii și strângerea rapoartelor.

IX. Inchiderea cu cântarea No. 24 și rugăciune.

Programul orei misionare

dela 13/26 August 1916

I. Cântarea de deschidere; rugăciune. Citirea raportului.

II. Lectura biblică:

Bucuria în Domnul și în salvarea de suflete

1. In ce va avea Domnul plăcere și bucurie? Is. 53, 13-14. Când cei mântuiți vor stă odată împrejurul Mântuitorului lor, atunci El va vedea fructele lucrării și suferințelor Sale în mântuire și va avea mare bucurie și plăcere de aceasta.

2. Ce participare ia cerul la un suflet mântuit? Luca 15, 7. Un suflet mântuit e mai de valoare în fața lui Dumnezeu decât întreaga lume.

3. Cum vorbește Apostolul Pavel despre sufletele mântuite printr'ansul? Filip 4, 1; 1 Tesal. 2, 19-20.

4. In ce avea apostolul Ioan bucuria Sa? 4 Ioan 4.

5. Care e bucuria Domnului, în lucrarea noastră pentru suflete. Neem. 8, 10.

6. Se poate bucura un copil al Domnului, chiar și în mijlocul greutăților? Filip 4, 4.

7. La ce numai trebuie să privim noi? Ebr. 12, 2; 2 Cor. 4, 18.

8. Ce glas vom auzi noi, dacă vom lucra bucurios aici pentru Domnul? Mat. 25, 21.

III. De citit: Răsplătirea

După cum lucrarea de câștigarea sufletelor este cea mai mare lucrare, din câte au săvârșit oamenii vreodată, tot așa și răsplătirea pentru aceasta este cea mai mare, din cele câte s'au dat vreodată oamenilor. E o răsplătire veșnică. La zina mâniei lui Dumnezeu orice lucru va peri, dar sufletele salvate prin noi vor fi veșnica noastră podoabă, coroana și bucuria noastră.

Henry zice: «Eu aș privi ca mai mare noroc câștigarea unui suflet pentru Hristos, decât a câștiga pentru mine munți de aur și de argint». Toddrige a zis: «Străduința și dorința mea e mai mult după salvarea de suflete decât după orice altceva. Sunt dispus pentru aceasta nu numai a lucra dar și a muri, cu bucurie.

IV. Distribuirea literaturii și adunarea rapoartelor.

V. Cântarea de încheiere și rugăciune.

Programul orei misionare

dela $\frac{27 \text{ August}}{9 \text{ Septem.}}$ 1916.

I. Cântarea de deschidere și rugăciune. Citirea raportului.

II. Lectura biblică:

Poporul lui Dumnezeu: Conlucrător al lui Hristos

1. In ce raport stă comunitatea față de Hristos? 1 Cor. 3, 9.

2. Cine este în această lucrare puterea de căpetenie. Fapt. 13, 4-12.

3. Care va fi rezultatul principal la timpul secerișului? 2 Cor. 9, 6.

4. Cu ce cuvinte de îmbărbătare ne îndeamnă Domnul de a participa la lucrarea Sa? 1 Cor. 1, 58.

5. Care este răsplătirea unei lucrări credincioase? Rom. 8, 17.

III. Lucrarea cu broșuri misionare

Marele Maestru veni însuși în această lume, pentru a ne instrui în lucrarea misionară. Țarina este lumea. Domnul însuși stă în fruntea lucrării Sale și se leagă cu noi în marea lucrare de salvare pe care ne-a încredințat-o nouă.

Nici-o lucrare nu va fi mai scump răsplătită vreo dată, ca lucrarea misionară. De aceea trebuie să întrebuițăm orice mijloc, pentru a lucra cu succes pentru Domnul. Unde sunt acei, cari voese să participe la această lucrare și cari sunt gata a merge din casă în casă? Domnul a făcut pe fiii Săi pescari și vânători de oameni. Niciun păcătos nu e atât de adânc căzut, care prin harul Domnului n'ar putea fi ajuns. Scara lui Iacob mai

leagă încă și astăzi pământul cu cerul, deși lumea este plină de păcate și de mizerie. Spuneți aceasta semenilor voștri. Indemnați-i să creadă în iubirea și harul lui Dumnezeu. Căci sunt atât de mulți cari nu știu nimic și se îndoiesc despre aceasta. Fie, ca nimeni dintre noi să nu zică ca și Cain: «Au nucumva sunt eu păzitorul fratelui meu?»

Un om al lui Dumnezeu a zis odată «că mai mulți oameni se pierd prin «păcatul neglijenței» decât prin vreo altă oarecare greșală». Un proverb adevărat zice: «Acela, care încă n'a săvârșit nimic rău, prin aceasta încă n'a făcut mult bine». Nu numai de a părăsi răul, ci de a săvârși binele este misiunea urmașilor lui Hristos.

Căți inbiți frați nu sunt între noi, cari nu lucrează pentru Doșnul? Impărăția lui Dumnezeu nu stă numai în cuvinte, ci în putere. 1 Cor. 4, 20.

Acelora, cari voesc a lucra cu broșuri din casă în casă, dorim a le da următoarele instrucțiuni:

1. Timpul cel mai potrivit pentru aceasta poate fi Dumineca înainte de amiază, căci atunci poți întâlni pe cei mai mulți oameni acasă.

2. Fiecare trebuie a-și alege o stradă și apoi să viziteze orice locuință. La intrare trebuie a da numai decât oamenilor să înțeleagă, că veniți pentru a le aduce material bun de citit. Să fie rugați a-l citi cu atenție, după care va fi primit înapoi și înlocuit cu altul.

3. Trebuie a li-se lămuri, că pentru aceasta nu vor avea nimic de plătit, ci aceasta se face numai din amabilitate.

În felul acesta se va putea face cunoștință cu toți acei interesați pentru adevărul lui Dumnezeu. Aceștia pot fi după aceea vizitați de lucrătorii noștri și invitați la adunările noastre. Fie, ca noi să răscumpărăm cu folos timpul toamnei și al iernii.

IV. Scurte rugăciuni pentru misiunea noastră din lumea întreagă.

V. Distribuirea literaturii și adunarea rapoartelor.

VI. Cântarea de închidere și rugăciune.

Programul orei misionare

dela 10/23 Septembrie 1916.

I. Cântarea de deschidere No. 32. Rugăciune. Citirea raportului.

II. Lectura biblică:

Cuvântul lui Dumnezeu în lucrarea misionară

1. Cuvântul lui Dumnezeu îl numește Biblia «Scripturi». Mat. 21, 42.

2. Origina Sfințelor Scripturi. 5 Moise 4, 12-13; Amos 3, 7; Ebrei 1, 1-2.

3. Vechiul și Noul Testament este inspirat de Dumnezeu și este infailibil. 2 Tim. 3, 16; 2 Petru 1, 21.

III. De citit: *Puterea Sf. Scripturi*

1. Cum fii câștigat un sat

Un misionar predică într'un sat în India, unde nu fusese până atunci niciun misionar. El vorbea despre necesitatea de a se închina adevărului lui Dumnezeu. Pe când el povestea, cum salvează Isus pe păcătos, fii întrerupt de un om cu cuvintele: «Nu e nevoie a te osteni să ne vorbești despre aceasta, căci dintre noi niciunul nu se mai închină la zeeii cei falși, noi credem numai într'un singur Dumnezeu și într'un Domn Isus Hristos». Apoi misionarul întrebă: «Cum au devenit dar toți credincioși?» Apoi i se explică, cum un om din acel sat a găsit, acum vreo trei ani, nu știu unde, un Nou Testament. Cartea fii adusă în satul lor: ea fii citită cu mare interes, așa că printr'însa toți au devenit credincioși în Hristos.

2. Mahomedanii.

Acum 41 de ani un misionar cu numele Scott, trimise câteva exemplare ale Noului Testament la toți profesorii din districtul Zilla din India. Un an după aceea, un profesor musulman veni la acest misionar cerind mai departe instrucțiuni în ale Evangheliei. Urmarea fii, că el se converti împreună cu întreaga sa familie, iar el însuși deveni predicator, și în scurt timp peste 80 de mahomedani cu familiile lor fură convertiți la Hristos.

3. Cartea pogorită din cer.

În America un indian primise o Sf. Scriptură. El purta această Sfântă Scriptură pe unde mergea împreună cu fiul său. Pretutindeni, pe unde ajungeau, citeau Sfânta Scriptură în fața multor ascultători. Cu o altă ocazie însă uitase din întâmplare să ea Sf. Scriptură cu sine. Dar când observară lipsa acesteia, fiul se întoarse de la o distanță de 250 km., spre a lua, după cum o numiau ei «Cartea pogorită din cer».

4. El nu voiă să se despartă de Biblia sa.

În călătorie din Anglia spre America un mare vapor fu apucat de o furtună puternică, care-i cauză așa de mare stricăciune, încât după un scurt timp vaporul începă să se scufunde. Cei mai mulți dintre pasageri reușiră să scape, printre cei salvați se găsea și un băiat scoțian. Căpitanul observându-l îl întrebă: «Dragă băețăș, ce ții sub braț?» Băiatul răspunse: «Biblia mamei mele, d-le Căpitan» și o ridică triumfând în aer. «N'ai putut să scapi și tu ceva mai de valoare?» «Nu», zise băiatul. «Când a murit mama, mi-a zis, să iau Biblia și să n'o dau pe niciun preț oricât de mare ar fi». Căpitanul întrebă mai departe: «Nu erai în mare primejdie pentru a salvă această carte?» «Da», zise băiatul «dar eu m-am hotărît, să iau cartea cu mine, chiar și dacă ar fi să mă scufund și eu». Căpitanul, deși un necredincios, fu foarte mișcat. Când ajunseră la New-York, el dădu pe băiat unui negustor bogat cu observația: «Un tânăr, care în cea mai mare primejdie s'a ținut atât de strâns de Biblia mamei sale, nu mai are nevoie de nicio altă recomandare pentru viață».

IV. Distribuirea scrierilor și adunarea rapoartelor.

V. Cântarea de încheiere și rugăciune.

Pentru cercul tinerimei

Care e scopul Cercului Tinerimei

a) Ca tinerii noștri să fie păstrați în Domnul și să rămâie statornici

lucrării Lui; b) Ca ei să prospereze trupește, spiritualicește, moralicește și sufletește; c) Să fie apti și întăriți spre a putea mărturisii pe Domnul acolo unde trăese și lucrează.

Ce mijloace contribuie la ajungerea acestui scop?

1. Tineretul nostru trebuie să devie conștient prin propriile noastre osteneți că ei sunt prețioși.—aceasta cere în sine o mai mare îngrijire în familie de cât în Comunitate, și în lucrarea noastră în genere.

2. E nevoie a-i face să fie conștienți de faptul că sunt de folos, că au și ei o parte de responsabilitate în această lucrare; de a le atrage atenția asupra înaltelor scopuri și idealuri, atât în familie cât și în Comunitate și în lumea întreagă, cât și asupra chemării lor și a rapoartelor cu alți tineri din jurul lor.

3. Trebuie să fie instruiți cum să se miște, și cum să lucreze pentru a umple poziția lucrării lor ca tineri adevărați creștini, și, prin urmare pentru a putea exercita o bună influență în mediul lor inconjurător.

4. Trebuie să li se dea învățături precise și încurajatoare asupra felului cum trebuie să execute lucrarea lor în calitate de diriginți și instructori ai școlăie sabatului, ca răspânditori ai literaturii noastre și în lucrarea misionară a tineretului nostru în afară de Comunitate.

5. Din momentul ce în Comunitate se gădesc un număr oarecare de tineri, e bine a se organiza o grupă a Cercului Tinerimei, compusă din aceia cari și-au consacrat viața Domnului Isus Hristos și cari s'au hotărît a lucra în felul arătat mai sus.

6. Planul de lucru pentru «Cercul Tinerimei», cuprinde studiul adevărului prezent, istoria lucrării noastre misionare și a conferinței din care facem parte, după o recomandare mai recentă, suntem invitați a ocupa pe tinerii noștri cu cumpătarea creștină, precum și cu studiul fiziologiei. Pentru întreținerea și innobilarea unui corp sănătos e bine a se învăța metodele pentru păstrarea și vindecarea sănătății.

7. Pentru producții și petreceri ale Cercului se poate da loc în marginea

posibilității și nu cu pretenția de artiști: la executarea de bucăți muzicale, instrumentale și vocale, atât pentru membrii cât și pentru atragerea prietenilor la o viață curată și sfântă.

Noi trebuie să purtăm de grije și pentru cei cari nu ne aparțin nouă și e o datorie a tinerilor a-i îndruma spre o viață morală curată atât din punctul de vedere al corpului cât și din punctul de vedere al spiritului. Pentru aceasta tinerii noștri trebuie:

1. Să prepare bine și cât de serios adunările «Cercului Tinerimei», pentru a le face cât mai atractive.

2. Să dea ocazii și tinerilor vizitatori a lua parte la studiile noastre, dacă au aptitudini pentru ele.

3. Să le permită să lucreze cu noi, dar numai în cadrul localului nostru de adunări.

4. Adunările «Cercului Tinerimei» se încep și se termină cu rugăciune, apoi citirea raportului și după aceea lecturi și discuții, în spiritul blând și pașnic al Domnului.

Comitetul

ȘTIRI MISIONARE

Biblii otrăvite

Societatea pentru răspândirea Bibliei, din Neuyork, a expedit în primăvara aceasta 1000 de Biblii în insula Ocean și Abaian din Micronesia. Traducerea acestei Biblii în limba locuitorilor din insula Gilbert, este lucrarea de o întreagă vieată a Misionarului Dr. Hiram-Bingham. Scoarțele acestei Biblii au fost imbibate în timpul legării cu o otrăvă specială, cu scopul de a o feri contra unor specii de insecte, care ar roade-o în întregime. Bibliile au fost impachetate câte 20 în cutii de cositor ermetic lipite, spre a le feri de umezeală și apoi puse iarăși în altă cutie de lemn durabilă. Insula Ocean, unde au fost trimise cea mai mare parte din aceste Biblii, este o insulă mică care, ca și insula Nauru, a devenit celebră prin depozitele de fosfat ce conține. Ce bine, că otrava se află numai în scoarțele Bibliei, dar că în conținutul ei se găsește din contră leacul cel mai sigur contra otrăvei

păcatului, și, că foile ei servesc spre sănătatea neamurilor! Apoc. 22, 2.

Gândește-te și la binele făcut!

Luther spune odată: «Dacă ai fi dus în spinare pe cineva până la Roma, și dacă l'ai pune jos nu tocmai lin, ar uita că l'ai dus până acolo și ți-ar reproșa că-l doare grozav oasele». N'a judecat el oare bine? Da, așa suntem noi oamenii! Ai un prieten iubit, care este siliț să-ți spună pe față adevărul; de odată se revoltă sângele în tine, și zici: dar cine este el, să-mi spuie astfel de lucruri,— și uiți tot binele pe care ți l-a făcut. Iată aici o femeie în lipsă de bani, care vine la vecina ei, să ceară cu împrumut. Ea-i dă banii necesari. Mișcată, deocamdată, îi zice: «Ah, ce mare bine mi-ai făcut,— nu voi uita niciodată această binefacere!» Dacă după câțva timp, vecina ar vrea să-i ceară banii împrumutați, s'ar putea întâmpla chiar să fie luată la injurături și respinsă cu nepăsare. Că oareșcând a fost scăpată din strămtorare, a uitat de mult. Cum se întâmplă lui Dumnezeu, care ne-a făcut de atâtea ori atât de mult bine?

Aducem la cunoștiința stimaților noștri cititori că orice comenzi și achitarea abonamentelor se fac numai pe adresa: **Alecu N. Darie, sef-expeditor și incasator al Revistelor Semnele Timpului și Curierul Misionar Bulevardul Basarab 114, București.**

Curierul Misionar

Organ trimestrial
al Adventiștilor de Ziua Șaptea pentru
România din Regat, din Austro-Ungaria și
America.

Comitetul de Redacție:
P. R. Paulini, St. Demetrescu, Al. N. Darie
Str. Cezar Boliac, 23 bis

Abonamentul pe an:

In România	Lei 0,80
> Ungaria și Bucovina	Cor. 0,80
> America	Dol. 0,25
cu «Lecțiuni Biblice»	
In România	Lei 2,40
> Ungaria și Bucovina	Cor. 2,50
> America	Dol. 0,50

Expeditor și incasator al Revistei:
Alecu N. Darie, Bulevardul Basarab 114,
București

Tip. Lazareanu, str. Episcopiei, 3. C. 21131